vine i segueix-me
Revista de la Delegació Pastoral per les Vocacions
Bisbat de Girona
Núm. 16 Febrer 2022

ÉSSER EVANGELITZADORS AUTÈNTICS

En una trobada de joves animadors, Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, ens compartia una senzilla reflexió a partir de la coneguda paràbola de Soren Kierkegaard. Aquesta paràbola explica que un dia, a Dinamarca, un circ va patir un incendi. El seu director, totalment espantat, va enviar el treballador més ràpid que tenia al poble perquè els ajudessin a apagar l'incendi. Va resultar que aquest treballador era el qui feia de pallasso, i en aquell moment estava disfressat de pallasso perquè li tocava una representació. El pallasso, sabent de la urgència de la situació, no es va treure la seva disfressa i va córrer fins al poble més proper on va començar a cridar que el circ s'incendiava. Però només va aconseguir que la gent es posés a riure. Els veïns del poble van veure només el pallasso i no a un home desesperat, buscant ajuda. No van superar la incongruència entre el missatge i l'emissor, i el circ es va cremar completament.

Això mateix ens pot passar a nosaltres, els evangelitzadors. Els qui ens escolten es poden pensar que acomplim un rol, que interpretem un paper i no han estat capaços de veure-hi a l'home que s'ha deixat tocar pel Crist. En la societat actual, hem de ser capaços de treure'ns tots els maquillatges que amaguen la radicalitat de l'Evangeli que volem viure, perquè Catalunya torna a necessitar d'evangelitzadors autèntics, que no facin comèdia, que ofereixin amb tota simplicitat i fragilitat, però també amb gran fermesa, el gran tresor de l'Evangeli.

Mn. Joan Soler i Ribas
Delegat de Pastoral Vocacional

Evangeli
Mc 4,26-29

Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra la llavor a la terra: tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, dona fruit: primer brins, després espigues i, finalment, blat granat dins les espigues. I així que el gra és a punt, aquell home fa córrer la falç, perquè ha arribat el temps de la sega.

Per anar-nos-hi preparant:
TROBADA VOCACIONAL AL SEMINARI

- Dia: Divendres 18 de març del 2022
- Lloc: Seminari Diocesà de Girona
- Horari: 19 h - Descoberta del Seminari; 20 h - Pregària Testimonis;
  21 h - Compartir alguna cosa per sopar

Volem fer una trobada i pregària amb joves a partir de 3r d'ESO, per poder començar un grup vocacional amb qui poder fer camí.

Convidem, doncs, a totes les parròquies i moviments que tingueu algun jove amb qui poder fer camí, d'anotar-vos ja aquesta data i posar-vos en contacte amb nosaltres. A vegades, aquests joves se senten una mica sols a les seves parròquies, però si els unim a nivell de Bisbat podran fer camí i se sentiran recolzats en el seu itinerari de fe.

Si aquell dia els voleu acompanyar, hi sereu benvinguts, i després farem una mica de sopar.

Profetes d'un futur que no és el nostre

Compartim un bonic text-pregària, que ha estat atribuïda a Sant Òscar Romero, però que fou pronunciada per primera vegada pel cardenal John Dearden, cardenal de Detroit:

A vegades, donar un pas enrere ens ajuda a prendre una millor perspectiva. El Regne no només està més enllà dels nostres esforços sinó fins i tot està més enllà de la nostra visió. Durant la nostra vida, només realitzem una minúscula part d'aquesta magnífica empresa que és l'obra de Déu. Res del que fem està acabat, el que significa que el Regne està sempre entre nosaltres.

Cap declaració diu tot el que podria dir-se. Cap oració pot expressar plenament la nostra fe. Cap confessió porta la perfecció. Cap visita pastoral porta la integritat. Cap programa realitza la missió de l'Església. En cap esquema de finalitats i objectius s'inclou tot.

Això és el que intentem fer: plantem llavors que un dia creixeran; i reguem llavors ja plantades, sabent que són una promesa de futur. Posem les bases de projectes que altres desenvoluparan més tard. Proporcionem un llevat que va molt més enllà de les nostres possibilitats i hem d'estar capaços de veure que no ho podem fer tot. Això ens alliberarà. Un alliberament que ens capacita per fer alguna cosa, i fer-la molt bé.

Segurament serà incomplet, però és el principi, és un pas en el camí, una ocasió perquè hi entri la gràcia del Senyor i faci la resta.

És possible que no veiem mai els resultats finals, però aquesta és la diferència entre el cap d'obra i el manobre. Nosaltres som manobres, no caps d'obres; som ministres, no el Messies. Som profetes d'un futur que no és el nostre.

Joan Pau I als bisbes d'EUA (21/09/1978)

Hem d'estimular als pares en el seu paper d'educadors dels seus fills. Ells no només són els primers catequistes, sinó que són els millors. Aquesta és la seva gran tasca i el seu major repte: ensenyar els seus fills a estimar a Déu, a fer d'aquest amor una realitat de la seva vida. I serà així, com algunes famílies podran complir la missió de ser el primer seminari (Optatam totius 2), el germen d'una vocació al sacerdoci s'alimenta a través de la pregària de la família, del seu exemple de fe i del recolzament del seu amor. Perquè la participació del laïcat –i especialment de la família– en la missió de l'església, és un dels grans llegats del Concili Vaticà II. I mai podrem agrair suficientment a Déu aquest do.

Festa vocacional als Caputxins

En dos mesos, els frares caputxins d'Arenys de Mar hauran viscut dos moments ben bonics.

El primer va tenir lloc el passat diumenge 12 de desembre, a la missa conventual de la fraternitat caputxina, quan Fra Marc Vallès, nascut a Sant Andreu Salou el 1989, va emetre els seus primers vots com a frare caputxí. Ell mateix explicava que, després d'estudiar humanitats, va redescobrir la fe gràcies als sopars Alpha, promoguts per la delegació de joves de l'arquebisbat de Barcelona i, després d'un temps de discerniment i d'una experiència d'evangelització als Estats Units, va demanar l'ingrés als caputxins.

I ara serà fra Òscar Bernaus, qui el proper 12 de febrer, festa de Santa Eulàlia, a les 12 h del migdia, i al Convent dels Caputxins d'Arenys de Mar farà la seva Professió de vots perpetus.

Enhorabona a tots dos i a la comunitat caputxina!

I continuant amb aquest goig festiu de la vocació, compartim amb vosaltres la propera ordenació, com a diaca, del jesuita gironí Joan Morera Perich, fill de Tordera, i de l'ordenació de capellà de l'Edgar Jaulent Martínez, que està realitzant el seu ministeri de diaca a Olot. Preguem per totes aquestes vocacions gironines que són un veritable regal del bon Déu.

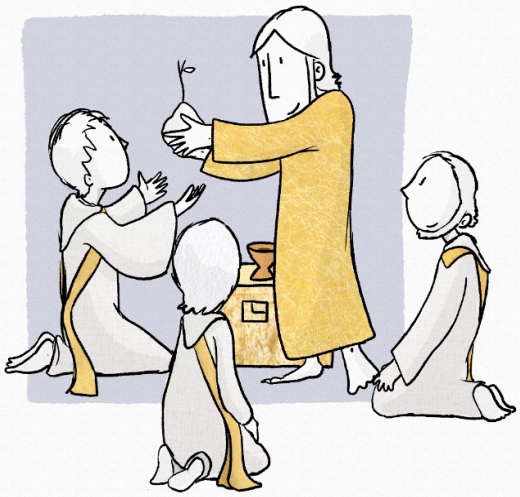

La Companyia de Jesús vol compartir amb vosaltres
l'alegria per l'ORDENACIÓ DIACONAL de:

Leonardo Angius, SJ (EUM)
José F. Castillo Tapia, SJ (ESP)
Savio Jude Fernandes, SJ (BOM)
Paulus Hastra Kurdani, SJ (IDO)
Antranik Kurukian, SJ (PRO)
Cristiano Laino, SJ (EUM)
Michael N. Manalastas, SJ (UWE)
Joan Morera Perich, SJ (ESP)

presidida pel Cardenal D. Carlos Osoro Sierra, arquebisbe de Madrid
en la parròquia de San Francisco Javier y San Luis Gonzaga
(Mártires de la Ventilla n.34 de Madrid)

5 de febrer de 2022 a les 18:00h

"Que per culpa meva no quedin defraudats
els qui esperen en tu, Senyor Déu de l'univers!"

Amb gran alegría us anuncio que

El diumenge 20 de febrer, a les 5 de la tarda, a la catedral de Girona,

SERÉ ORDENAT PREVERE

pel sr. Bisbe de Girona, Francesc Pardo

Agrairé molt la vostra pregària i, si pot ser, la vostra presencia

EDGAR JAULENT MARTÍNEZ

Pregària de la XXVI Jornada de la Vida Consagrada

Estem davant teu,
Esperit Sant,
reunits en el teu nom.
Tu que ets el nostre
veritable conseller:
vine a nosaltres,
dona'ns suport,
entra en els nostres cors.
Ensenya'ns el camí,
mostra'ns com
aconseguir la meta.
Impedeix que perdem
el rumb com a persones
febles i pecadores.
No permetis que la
ignorància ens porti per
falsos camins.
Concedeix-nos el do
del discerniment,
perquè no deixem que
les nostres accions ens
guiïn per prejudicis i
falses consideracions.
Condueix-nos a la unitat
en tu, perquè no ens
desviem del camí
de la veritat i la justícia,
sinó que en el nostre
pelegrinatge terrenal ens
esforcem per aconseguir
la vida eterna.
Això t'ho demanem a tu,
que obres en tot temps i
lloc, en comunió amb el
Pare i el Fill, pels segles
dels segles. Amén.

Contactar-nos:

Pàgina web:
www.seminaridegirona.com

Correu electrònic:
seminaridegirona@gmail.com

Instagram:
@seminaridegirona

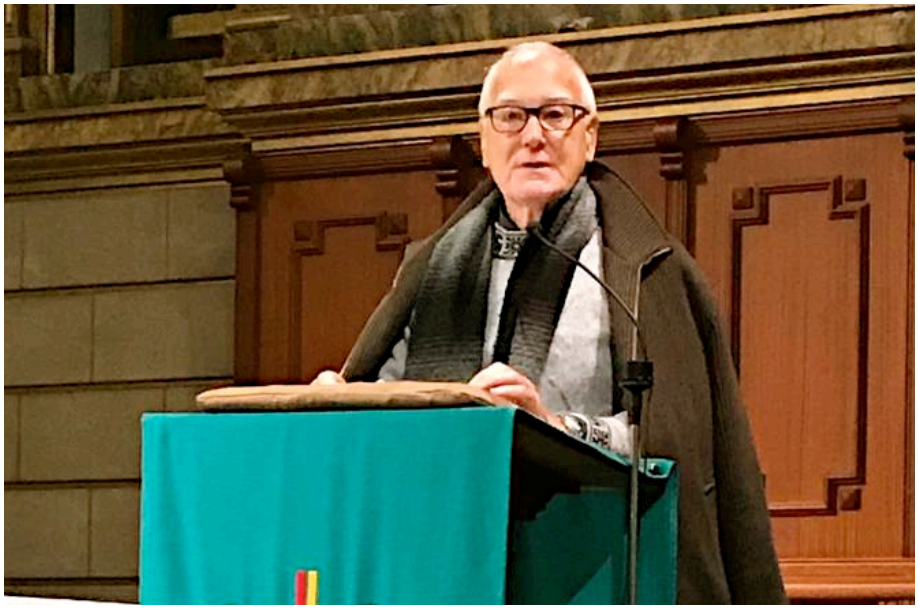

La meva experiència: Per què tornaria a ser capellà?

«Per què soc capellà?». Me la faig moltes vegades aquesta pregunta, també d'altres me l'han feta. No hi trobo explicació humana, només sé donar com a vàlida la resposta des de la fe: perquè Déu ho ha volgut. A Ell li agraeixo sempre el gran i extraordinari regal de la Vocació al Ministeri Sacerdotal. De fet, ningú mai em digué: «Tu podries ser capellà».

En una ocasió, tindria uns deu anys, acabava d'ingressar al Seminari, una persona va preguntar a una meva tia: «Aquest teu nebot, què vol ser?». «Capellà», fou la resposta. «Tan guapo, malaguanyat!» li fa la interrogadora. La rèplica de la meva tia: «I per a Déu, no ha de ser el bo i millor?». L'episodi mai s'esborrà de la meva memòria. Déu em volia per a Ell, el millor regal, així ho he considerat sempre.

Evidentment que aquesta crida ha anat madurant durant els anys de creixement físic i espiritual al Seminari. Mai me n'he penedit, i si mil vegades naixés i el Senyor em volgués per a Ell, li diria que sí. Tanmateix, soc ben conscient que el do de la Vocació va necessàriament lligat a la fidelitat, que gràcies a l'Esperit m'ha ajudat a perseverar-hi. A tot això hi haig d'afegir un altre regal inherent al sacerdoci: la vocació missionera. Els més de nou anys a Zimbabwe (Àfrica) del 1967-1976, a través de l'IEME (Institut Espanyol de Missions Estrangeres), i en segona etapa a Abancay (Perú), del 1982-1990, a través de la OCSHA (Organització de Cooperació Sacerdotal a Hispano-Amèrica). Per a mi ha estat un "plus" en la meva vida. També el meu profund reconeixement al Moviment Eclesial dels Cursets de Cristiandat, del qui m'he sentit vivencialment vinculat com a membre des de l'any 1965, com a col·laborador, viceconsiliari i consiliari durant tot el meu Ministeri Sacerdotal a la Diòcesi de Girona.

Per això espero el Cel, per agrair i lloar el Bon Déu pel gran regal vocacional. Amb tot, acabo dient amb molta humilitat: «Ho tornaria a fer, però millor!».

Mn. Àngel Pagès i Isern, consiliari diocesà de Cursets de Cristiandat i rector de Canet de Verges, Colomers, Foixà, Garrigoles, Jafre, Marenyà, Rupià, La Sala, La Tallada d'Empordà i Verges

Si voleu rebre periòdicament l'edició digital de «Vine i segueix-me» podeu fer-ho escrivint un correu electrònic a la nostra adreça: seminaridegirona@gmail.com